

РЕШЕНИЕ

№ 5010

гр. София, 18.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 17.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5357** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба А. З., гражданин на А., непридружен непълнолетен против решение №560/15.04.2013г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т. 4 във връзка с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ на жалбоподателя е отказано предоставянето на бежански и хуманитарен статут.

Жалбоподателят твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, поради допуснати съществени нарушения административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон.

Конкретните оплаквания за процесуални нарушения се отнасят до неизпълнение на особените изисквания на закона, установени в чл. 25, ал.1 от ЗУБ и чл. 15, ал. 5 от Закона за закрила на детето. В тази връзка жалбоподателят посочва, че независимо от разпоредбата на чл. 25, ал. 5 от ЗУБ присъствието на социален работник не е достатъчно да се приеме, че особената закрила му е предоставена и са защитени правата му на непълнолетен. Релевира доводи за нарушение на чл. 15, ал. 8 от ЗЗД, тъй като не му е осигурена правна помощ във всеки един етап от административното производство. Твърденията за нарушения на материалния закон се отнасят до неправилно тълкуване и приложение на чл. 9 от ЗУБ във връзка със ситуацията в страна на произход.

Искането е за отмяна на решението и постановяване на друго, с което да се предостави бежански и хуманитарен статут.

Ответникът – председател на ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна, по съображения, че в хода на административното производство жалбоподателят е защитаван от социален работник и че от доказателствата по делото не се установяват предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата от 22.05.2013г. е процесуално допустима като подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт и в преклузивния 14 – дневен срок по чл. 87 от ЗУБ, считано от връчването му на 10.05.2013г.

При разглеждането ѝ по същество и след проверка законосъобразността на обжалваното решение съгласно чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК, съдът намира следното:

Административното производство е образувано по молба вх. № Ж-1449 от 22.10.2012г. по описа на дирекция Миграция, подадена от А. З., гражданин на А., [дата на раждане] в [населено място], хазарец по народност, вероизповедание: мюсюлманин – шиит, семейно положение – неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Самоличността му е установена въз основа на подписана декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ.

Видно от заповед № ЗД-РД09/32/15.11.2012г., издадена от директора на ДСП К. село на жалбоподателя е определен представител на основание чл. 25, ал.7 от ЗУБ – Т. П. П., на длъжност социален работник в отдел „Закрила на детето” в ДСП – К. село. Видно от приложените по преписката протоколи, социалният работник е участвал при провеждането на интервютата с търсеция закрила непълнолетен чужденец.

С решение № 3507/15.12.2012г. спрямо А. З. е образувано производство по предоставяне на статут в РБ. Решението е връчено на 16.01.2013г. и е влязло в сила, като необжалваемо.

Молбата за закрила е разгледана в производство по общия ред на основание чл.70, ал.2 от ЗУБ.

От проведените интервюта е установено, че напуснал родината си за И., когато бил малък, заедно с родителите си. Няма никакви спомени за преживяванията му там, нито за конкретния повод за напускане. От баща си знаел, че в област Г., където е живял, хазарейците били подложени на тормоз от талибаните. В И. нямал документи за самоличност, поради което около двадесет пъти бил депортиран в А.. Това е и причината да напусне И.. Пред интервюиращия орган заявява, че не желае да се завърне в страната си на произход, тъй като там няма при кого да отиде и къде да живее. Твърди, че не е осъждан или арестуван, не е политически ангажиран и не е малтретиран.

Въз основа на интервютата е изготвено становище на ст. експерт в РПЦ – С., в което е направено предложение да се откаже предоставянето на бежански и хуманитарен статут.

В преписката се съдържа и справка вх. № 01-5489/17.10.2012г. на дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд” при ДАБ относно обстановката в А. – общо положение в страната, актуална обстановка и състояние на сигурността в К., както и справка № 343/19.01.2012г. относно по въпроса преследвани

ли са от страна на държавата афганистанци с етническа принадлежност хазара.

Видно от писмо изх. № Т-150/10.01.2013г. на директора на Специализирана дирекция „Т” – ДАНС е дадено становище, че не се възразява да бъде предоставена закрила на А. З., [дата на раждане] в А., в случай че отговаря на условията на ЗУБ.

Производството е приключило с издаването на оспореното решение № 560/15.04.2013г. на председателя на ДАБ, с което е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В хода на съдебното производство е представен социален доклад изх. № 3Д-1106/06/17.06.2013г. на директора на ДСП – К. село. В с.з. на 17.06.2013г. е проведено в присъствието на назначения на жалбоподателя представител, по реда на чл. 25, ал. 7 от ЗУБ – социален работник Т. П., който чрез преводача му разясни правата и процесуалните му възможности.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.75, ал.1 от ЗУБ – председателя на ДАБ при МС, който е овластеният от закона орган да вземе решение за отказ да се предостави статут по чл.75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ в производството по общия ред.

При издаването му е спазена предвидената от закона писмена форма, но не отговаря на изисквания за съдържание по чл. 59, ал.2 от АПК. В обжалваното решение не са обсъдени всички относими факти от бежанската история на непълнолетния чужденец и по-конкретно обстоятелството, че няма при кого да живее в родината си А., тъй като семейството му живее в И.. Не са изложени никакви мотиви, относно ситуацията в областта Г. и състоянието на насилие в тази област по отношение на лица, по народност хазарейци, какъвто е и А. З.. В оспорения акт изобщо не е обсъден въпроса дали И., където жалбоподателят е пребивавал през по-голямата част от живота си и където се е установило семейството му е „трета сигурна държава” по смисъла на §1, т.9 от ДР на ЗУБ.

Нарушенията на формата са съществени, тъй като засягат правото на защита на търсещия закрила и имат за последица издаването на отказ за предоставяне на бежански и хуманитарен статут, без да е извършена преценка на всички релевантни за положението на чужденеца факти и обстоятелства, което пречат съдебния контрол за наличието на материалноправните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

В хода на административното производство са допуснати и съществени нарушения на изискванията по чл. 25 от ЗУБ във връзка с чл. 15, ал. 8 от Закона за закрила на детето. В това отношение са основателни доводите в жалбата. Действително в процесния случай на А. З., в качеството му на непридружен непълнолетен е назначен представител по реда на чл. 15, ал. 7 от ЗЗД – социален работник Т. П., която е присъствала при интервюирането му, но по преписката не се съдържат данни и доказателства да е обезпечено правото му на правна помощ по чл. 15, ал. 8 от ЗЗД. Цитираната норма предвижда, че детето има право на правна помощ и жалба във всички производства, засягащи негови права или интереси. В случая от съдържащите се в преписката доказателства, няма данни, че на непълнолетния чужденец е разяснено правото на правна помощ, както и какъв е редът за получаването ѝ. Във връчените му указания относно реда и процедурата за разглеждане на подадената молба за статут не се съдържат конкретни разяснения по този въпрос. П. списък на организации, работещи с бежански и чужденци, подали молба за статут не е връчен на жалбоподателя, а и само връчването на такъв списък не е достатъчно да обезпечи

изпълнението на задължението по чл. 15, ал. 7 от ЗЗД. Предвид обстоятелството, че молителят е непридружен непълнолетен, който се намира извън страната си на произход, няма други близки и не познава законите в РБ, е необходимо правата му да бъдат разяснени конкретно и точно от административния орган в хода на административното производство, с участието на настойник или попечител по чл. 25, ал. 1 от ЗУБ или представител по чл. 25, ал. 5 от ЗУБ.

Констатираните процесуални нарушения на предвидените от специалния закон административнопроизводствени правила, гарантиращи закрила на детето в процедурата по предоставяне на закрила по ЗУБ, представляват самостоятелно основание за незаконосъобразност на оспореното решение.

Наред с горното изводите на ответника, че за А. З. не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, поради липсата на безогледно насилие в страна му на произход съгласно тълкуването на параграф 15, б. „в” от Директива 2004/83/ЕО, дадено в решение от 17 февруари 2009 по Съда на ЕС по дело С-465/07, са изградени без изобщо да е обсъдена ситуацията в областта Г., от която произхожда жалбоподателят.

Предвид всичко изложено се налага краен извод, че оспореният административен акт е издаден в нарушение на изискванията за форма и съдържание, при допуснати съществени нарушения на правилата за провеждане на административното производство по чл. 15, ал. 8 от ЗУБ и в противоречие с материалния закон – основания по чл. 146, т.2, т.3 и т.4 от АПК за невата отмяна.

Преписката следва да се върне на председателя на ДАБ за ново произнасяне по молбата на А. З. за предоставяне на закрила, като в новото производство следва да се разясни правото на правна помощ на молителя, в качеството му на непридружен непълнолетен съгласно чл. 15, ал. 8 от ЗЗД, да се изяснят обстоятелствата, във връзка с твърденията му за предоставена закрила на негови близки в страни от ЕС и да се изложат конкретни мотиви относно фактите от бежанската му история и относно ситуацията страната му на произход, включително областта Г.. При новото разглеждане на молбата следва да се извърши и преценка дали И., като държава, в която молителят е пребивавал през по-голямата част от съзнателния си живот и в която понастоящем живее семейството му, представлява „трета сигурна държава” по смисъла на §1, т. 9 от ДР на ЗУБ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №560/15.04.2013г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на А. З., непридружен непълнолетен, гражданин на А., е отказано предоставянето на бежански и хуманитарен статут, на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т. 4 във връзка с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ и

ИЗПРАЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата на А. З., непридружен непълнолетен, гражданин на А. вх. № Ж-1449/22.10.2012г. за предоставяне на бежански и хуманитарен статут, при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: